Kwaltietisverbeterend project: pneumokokkenvaccinatie in de huisartsenpraktijk anno 2018

Haio: AERNOUT Jonathan , V.U.B.
Promotor: VANSINTEJAN Johan , V.U.B.
Praktijkopleider: Vandenbossche Luc

Context: In 2014 heeft de Hoge Gezondheidsraad de richtlijn voor pneumokokkenvaccinatie aangepast. Hierbij is er een duidelijke populatie omschreven die baat heeft bij de twee aangeraden vaccinaties, het pneumokokken conjugaat vaccin 13 (PCV13) en het pneumokokken-polysacharide vaccin (PPV23). Tijdens mijn huisartsenstage is gebleken dat deze richtlijn niet consequent werd toegepast, waardoor de globale vaccinatiegraad laag was in de stagepraktijk. Er is gekozen om binnen de praktijk een aantal interventies te organiseren met het doel de vaccinatiegraad tegen pneumokokken te verhogen binnen de doelpopulatie.

Onderzoeksvraag: Kan de vaccinatiegraad voor pneumokokken bij de volwassen doelpopulatie binnen de huisartsenpraktijk stijgen door specifieke interventies?

Methode: Op basis van wetenschappelijke literatuur zijn enkele interventies uitgekozen op basis van hun bewezen efficiëntie en praktische toepasbaarheid. Tijdens de drie maand durende studieperiode hing een poster uit in de wachtzaal van de praktijk, werden informatieflyers aangeboden in de wachtzaal en tijdens de consultatie informeerden de huisartsen actief patiënten behorende tot de doelpopulatie. Het aantal vaccinaties werd voor en na de interventie opgemeten door middel van de statische module van het medische programma. Hierdoor kon een pre- en post-interventionele vaccinatiegraad bepaald worden. Er is ook gepeild naar de reden van weigering van vaccinatie.

Resultaten: Bij aanvang van het onderzoek bedroeg de vaccinatiegraad 6,3% binnen de doelpopulatie. Het totaal aantal toegediende PPV23 vaccins bedroeg 145, het aantal PCV13 vaccins 54. Op 15 maart 2019, anderhalve maand na het beëindigen van de studieperiode, zijn er 185 PPV23 vaccins en 102 PCV13 vaccins toegediend. De vaccinatiegraad stijgt bij benadering van 5,7% naar 12% van de totale doelpopulatie. Dit komt overeen met een stijging van 89% van de vaccinatiegraad. De belangrijkste reden van weigering was eerdere vaccinatie (n = 16), hierop volgde het niet nuttig vinden van de vaccinatie (n = 12) en een te hoge financiële kost (n = 7).

Conclusie: De ondernomen interventies hebben geleid tot een stijging in vaccinatiegraad. De vaccinatiegraad binnen de doelpopulatie is gestegen van 6,3% naar 12%. Een groot deel van de studiepopulatie is niet bereikt geweest met de interventie. De belangrijkste redenen voor weigering van vaccinatie waren eerdere vaccinatie, vaccinatie niet nuttig vinden en een te hoge financiële kost.